

DISPUTATIO JURIDICA,
DE

JURAMENTO JUDICIALI,

Quam

AUSPICE DEO TRINUNO

*In florentissima Academia VVittebergensi, Magnifico
& Amplissimo ꝯCtorum ordine consentiente,*

SUB PRÆSIDIO

Viri Clarissimi & Consultissimi

DN. CHRISTIANI *K*rembergk/

J. U. D. Juridicæ Facultatis Assessoris, & Judicii
Electoralis Curie Advocati dignissimi, Præceptoris ac
Promotoris sui cœlendissimi,

Publicè examinandam proponit

CHRISTOPHORUS LAURENTI,

Gubenâ-Lusatus.

Ad diem 22 Julij horis à 7, matutinis

In Auditorio ꝯCtorum.

WITTEBERGÆ,

Typis Hæredum SALOMONIS AUERBACH, Acad. Typogr.

ANNO M DC XXX.

DEPARTMENT OF

JURAMENT JUDICIAL

OF THE

OFFICE OF THE

CLERK OF THE

DEPARTMENT OF

THE

CLERK OF THE

DEPARTMENT OF

THE

CLERK OF THE

DEPARTMENT OF

Procemium.

Um publicè (a) intersit, lites prohiberi ac consopiri, remedium autem maximum (b) expediendarum litium juramentum sit, quippe quod vicem rei judicatae (c) obtineat, imò majorem auctoritatem habeat, (d) quā res judicata: Quare Materiam Juramentorum utilissimam, nec non in Judiciis frequentissimam esse, & propterea majori studio cognoscendam, nemo non videt. Quod nos perpendentes, praeteris Juris partibus eam pertractandam elegimus. Haëtenus igitur Juramentis in genere, & in specie Calumniae, Testimonii & Purgationis expositis, rectè à jam progredimur ad Juramentum litis decisorium, (e) ejusq; tractationem paucis thesibus, Deo juvante absolvemus.

(a) Wesemb. in 20. ff. de Usucap. n. 9. Duar. poster. comment. ff. de Jur. Jur. 3. Ad officium enim judicis pertinet lites deminvere l. quidam ex. s. i. m. a. v. r. u. n. t. 21. ff. de Reb. cred. s. c. e. r. p. e. t. a. t. (b), l. m. a. x. i. m. u. m. r. e. m. e. d. i. u. m. 1. ff. de Jur. Jur. Et extremum subsidium litium expediendarum appellatur in Novell. 73. c. 4. Finis omnis cō-
 uerterat Hebraic. ap. 6. vers. 16. Vult. Discept. Sebok. 6. pag. 57. Donell.

lib. 24. comment. c. 17. circa f. (c) l. 1. in pr. ff. quaram rer. act. non det. l. post rem judicatam. ff. de re judic. (d) l. iurjurandum. 2. ff. de iurejur. (e) quod ob solam litis decisionem interponitur. d. l. maximum. 1. ff. de iurejur. Non etiam quod litis decidendæ quidem causâ, sed tamen maximè ac præcipuè in ipsam litis & rei in iudicium deductæ æstimationem concipitur, & in litem vocatur. l. 1. ff. de in lit. iur. Wescomb in parat. de in lit. iur. n. 2. Serfer. lib. 4. de Juram. cap. 1. n. 2.

T H E S I S I.

Juramentum Litis Decisorium definitur (a) Litis (b) definitio (c) quæ fit cum obtestatione (d) divina.

(a) à Cujac. in w. ff. de iurejur. Donell. lib. 24. comm. cap. 10. Johan. Emeric. à Rosbach in prætic. civil. tit. 66. n. 2. (b) Litis vocabulum hic generale est, & denotat omnem rem, de qua in iudicio, vel extra iudicium controversia est. Varro lib. 4. de Lat. lingu. Aliàs in propria & speciali significatione accipitur pro eâ re tantùm, de quâ in iudicio controversia sit, cum extra iudicium non lis sed controversia sit. l. Liberto 31. §. litem. 2. ff. de Negot. gest. l. ratio. 3. §. si per venditorem. 3. ff. de act. emp. & vend. & à Borich. in tr. de Transact. c. 3. multi probatur item in tr. de iurejur. c. 1. n. 22. (b) h. e. decisio. Nam Juramentum omnino litem definit. l. causa. 1. l. in bona fidei. 3. l. 6. C. de reb. cred. & iurejur. l. 1. ff. de iurejur. l. post rem judicatam 56. ff. de re judic. Eoq; interposito ab omni controversia disceditur. l. iurjurandum à debitore. 40. ff. de iurejur. Et sicuti post rem judicatam nihil aliud queritur, quàm an iudicatum sit, d. l. post rem judicatam. 56. ff. de re judic. quia pro veritate res iudicata habetur. l. ingenuum. 25. ff. de Stat. bon. l. res iudicata. 207. ff. de Reg. Jur. Ita etiam post iuramentum præterea nihil queritur, quam an iuratum sit, remissa questione an debeat. l. non eris. §. dato. 2. ff. de iureiur. Vult. discept. Schol. cap. 7. Moller. p. 1. c. 15. n. 1. Dn. Præses post Dd. comm. ad tit. Inst. de Act. §. item si quis postulante. 1. n. 36. in f. Qui itaque iuravit, consequi debet,

debet, quando habet, si secundum se pronuntiatur esset. *l. sed*
de jurejur. 3 ff. *de jurejur.* Quia jusjurandum pro
 vinctum habetur, & vicem rei judicate obtinet. *l. 1. in pr. quar.*
de off. pub. lit. 22. post rem judicatam. 36 ff. *de Rejudic.* (c) Dici-
 tur divina obsecratio, quæ sit respectu divini numinis licet nō
 juraret per Deum, sed per salutem propriam vel alterius. *l. qui*
per salutem. 33 §. ult. & *l. 4. ff. de jurejur.* veluti per genium Prin-
 cipis. *l. sed per salutem.* 35. *si quis final.* ff. *cod. Veget. lib. 2. c. 5. vel per*
imperatorem, vel aliorum nostrorum. *Lait Prator.* 3. §. fin. *l. 4.*
& 5. ff. de jurejur. Namque in not. ad Treutl disp. 21. th. 1. *lit. A.* & aliis
 continetur modis. Sic in sacris quoque legimus Jacobum jurasse
 per os matris patris sui Isaac. *Genes. cap. 31. v. 54.* Josephum per
 salutem Pharaonis. *Genes. cap. 42.* Moysen per cælum & ter-
 ram. *Deut. 4. v. 26. & cap. 32. v. 19. & 31. v. 28. vide Hillig. in Donell.*
comment. 66. 2. c. 12. de. 8. Hi omnes modi non improbanur,
 sed potius præcipi per jurandi modo expresso, qui sit per obe-
 secrationem divinam (obstruuntur). *Boreb d. tr. c. 1. nu. 26.* Suffi-
 ciunt quoque ut ista, si per nomen Dei implicite & oblique
 juraret, quod usq. Theologis displicere ex Luthero, Chemni-
 ti & alius cellatur Rauchbar. *p. 2. q. 2. n. 66.*

T H E S I S I I.

Dividitur communiter in tres species (4) Volun-
 tarium, Judiciale & Necessarium. De duabus prioribus
 Speciebus nostræ hæc vice acturi sumus. Posterior in sub-
 sequenti Disputatione forte tractabitur.

(1) Quod vel ipsa Rubr ff. de Jurejur. sive voluntario, sive
 Meritorio sive Judiciali satis ostendit, ubi altera species ab al-
 terâ distinctè ponitur. *Zafius in d. rubr. ff. de Jurejur. n. 7. Coras. in*
l. admodum. 31 ff. *Eodem.* *Donnbued in prax. civil. c. 179. Benst. in d.*
rubr. n. 11. & seqq. Gul. Ken. ibid. n. 14. Schneiduv in §. item si quis. 11. Inst.
de jell. & c. 16. in x. ff. de Jurejur. n. 7. & 8. Donell. 24. comment. c.
ubi in pr. ubi Hillig. lit. A.

THESES III.

Voluntarium (a) nos statuimus, quod ex conventionione pars defert parti (b) extra iudicium.

(a) Apellatur sic ab Efficiente, nempe à voluntate & conventionione partium. Liberà enim voluntate partium defectur, & ex liberà voluntate quoque suscipitur. *Caroc. q. 34. principal. Donell. libr. 24. comm. c. 24. in pr. Schneidvv. in d. §. 11. Instit. de Act. n. 11. Beuß. ad Rubr. ff. de Jurejur. n. 78. Serfer. lib. 4. de Juram. c. 1. n. 9.* Nam ab invito hoc Juramentum neque defectur neq; suscipitur, sed impune prorsus remitti ac reculari potest. *Wesemb. in x. de Jurejur. num. 8. Rosbach, in practic. civil. d. c. 66. n. 5. Serfer. d. loc. & cap. 6. n. 1.* Planè si semel ex conventionione susceptum est, præstati omninò debet, neque referri potest. *l. iurjurandum. 17. in pr. ff. de Jurejur. Wesemb. in x. d. loc. Rosbach. d. c. 66. n. 6.* Ideoque rectè Voluntarium origine, aut Necessarium conventionione vocatur, *Jas. ad d. l. iurjurandum. 17. in pr. ff. de Jurejur. Coras. ad Rubr. ff. Eodem Schneidvv. in d. §. item si quis. 11. Institut. de Actionib. (b) l. 17. in pr. & l. in duobus §. fin. ff. de jurejur.*

THESES IV.

Judiciale (a) est, quod ex conventionione pars defert parti in iudicio, iudice juramentum (b) approbante.

(a) Sic dicitur, quod in iudicio & iudice approbante præstetur. *l. generaliter. 12. §. sed juramento i ibi, approbatum. C. de reb. cred. & jurejur. Panorm. in c. fin. de Jurejur.* Hinc facile patet erroneam esse sententiam Græcorum Interpp. & aliorum quorundam, qui statuunt Juramentum hoc esse Voluntarium, & speciem peculiarem non constituere, ut rectè monet *Serfer. d. lib. 4. cap. 1. n. 11. & Borch. d. tr. de Jurejur. c. 2. n. 6.* (b) *d. l. generaliter. 12. §. 1. & l. 6. C. de Reb. cred. l. sed & si servus. 25. & l. qui jurasse 26. §. fin. l. iurjurandum. 34. §. ait. Prætor. 6. ff. de Jurejur. Donell. d. libr. 24. comm. c. 8. in pr. ubi Hüllig lit. B. Beuß. ad Rubr. ff. de Jurejur. num. 58.*
Serf.

Scif. lib. 4. c. 1. n. 10. Westm. in 2. ff. de jurejur. n. 7. insusserè. Cujac. in 2. ff. de jurejur. & lib. 4. feud. tit. 36. Rosbach. in pract. civil. tit. 66. num. 7.

T H E S I S V.

Ut autem utrumque Juramentum effectum sortatur, & litem dirimat, requiritur (a) maximè, ut deferatur (b). Quare ordine decenti jam inquirendum est in personas qui deferre (c) non (d) prohibeantur.

(a) Nam si ultro & nullo deferente præstitum fuerit juramentum, nihil valet, nec Prætor tale juramentum tuebitur *l. aut Prætor. 3. in pr. ff. de jurejur. nec actionem ejus rei, de quâ Jusjurandum delatum non est, sese daturum esse proficietur. l. 7. in pr. ff. eod.* Quia si proprio motu jurare cuilibet permissum esset, facillime quæ ad Juramentum decurreret, & oneribus probandi se liberaret, *d. l. aut Prætor. 3. in pr. ff. de jurejur.* (b) *d. l. aut prator. 3. ibi, conditione delata. ff. de jurejur. §. item si quis postulante. 11. & ibi Donell. n. 4. Schneidov. n. 72. Harprecht n. 5. Anson. Mat. th. in not.* (c) h. e. Ad jurandum provocare, dictare jusjurandum, & quasi necessitatem jurandi ipsi facere. Dicimus etiam inferre jusjurandum *l. in duobus. §. fin. ff. de jurejur. l. si quis jusjurandum. l. generaliter §. omne. cum duabus seqq. C. de Reb. cred. & jurejur.* Quomodo aliàs etiam delatio appelletur, vide Hillig. *in 2. d. Comm. Donell. lib. 24. c. 11. lit. C. Borch. in d. tr. de jurejur. cap. 3. Sect. 4. c. 2 n. 4.* (d) Nam cognitis his qui prohibentur, facile intellegemus, quibus deferre liceat, arg. §. 1. Inst. de his qui sui vel alieni jur. *l. 1. ff. eodem. Donell. 6. comm. c. 5. Forster. de Pat. cap. 3. num. 3.*

T H E S I S VI.

Prohibentur vero deferre alii propter defectum ætatis; alii propter defectum administrationis bonorum. In priore classe reperiuntur Infantes (a) & (b) Pupilli.

(a) h. e.

(a) h. e. Minores septem annis: Hæc enim in Jure Civilis infantes appellamus. l. si infanti 13. C. de Jure delib. l. 1. §. sufficit. 2. ff. de peric. & administr. tut. Dicuntur enim fieri non posse. d. l. 1. §. sufficit. 2. ff. de administr. tut. l. sancimus. 7. in pr. C. ad SCum Trebell. l. si quis. 26. C. de Ddmat. Bacchov. in not. ad Treutl. Dis. 21. b. 7. lit. A Vol. 1. (b) h. e. Impuberes, qui sui juris sunt facti, sive id morte parentis acciderit, sive emancipatione, l. pupillus. ff. de V. S. Intelligimus autem hic tam eos, qui pubertati, quam qui infantie sunt proximi. Dicuntur autem proximi infantie, qui Infantiam egressi sunt, & lingue gnari sunt, rerum verò ignari. l. servus pupilli. 6. ff. rem pupilli salv. for. l. in negotiis. 5. ff. de Reg. Jur. l. 9. ff. de acquir. hered. Pubertati autem proximos eos dicimus, qui ad pubertatem proximè accedunt, nec dum tamen eam ingressi sunt. Theoph. in §. pupillus. Instit. de Inutilib. stipul. Quantum vero hi à pubertate absint, anxie à Dd. quæritur, quorum sententias ordine recenset Serfer. d. lib. 4. c. 2. n. 13. Menoch. de arbit. Jud. quæst. lib. 2. cent. 1. cas. 57. n. 20. & seqq. Coras. lib. 6. Miscell. c. 23. nu. 5. & 6. Nos opinionem Serfer. & Menochij dd. & aliorum quorundam, utpote hodie magis receptam, & veriorē amplectimur, & concludimus, hujus controversiæ decisionem ad generalem consequentiam aut regulam trahi non posse, & idcirco totam hanc rem lege non definitam ac decisam, Judicis arbitrio relinquendam. Quid vero in dijudicandâ hac ætate à judice observari debeat, præscribunt Coras. d. lib. 6. Miscell. c. 23. n. 7. & 8. Covarruv. in tr. de Sponsalib. cap. 5. Menoch. d. cas. 57. n. 45. & multis seqq. Eberhard. Speckhan cent. 1. quæst. variar. q. 44. & seqq. Serfer. d. c. 2. n. 14. Sanè tutore auctore pupilli recte Jusjurandum deferunt d. l. jusjurandum. 17. §. 1. ff. de Jurejur. Rosbach. d. c. 66. n. 12. in f. cum & alia omnia auctore tutore rectè agant. l. in negotiis. 5. in f. ff. de Reg. Jur. Quamvis ipsorum conditio per hoc deterior reddatur. §. 1. Inst. de auctor. tut.

T H E S I S VII.

Propter defectum administrationis bonorum jusjurandum deferre prohibentur. Prodigus (a), Procurator (b), Filius (c), Servus (d), &c. (e).

(a) h. e.

(a) h. e. qui neque tempus neq; finem expensarum habet, bona sua dilacerando & dissipando profundit. *l. i. qui. §. fin. de iur. iur. & curat. dand. l. i. ff. de curat. furios. & aliu ext. min. dand. §. de iur. iur. n. 1. d. 1. n. 3.* Idem quoque dicendum est de ceteris et similibus. *l. tutor pupilli. 35. §. prodigus. i. ff. de iure iur.* Veluti de Furioso *l. Divus Marcus. ff. de offic. Praesid.* Mente capto. *§. furiosus. Inst. de Curatorib.* Horum tamen Curatores rectè Jusjurandum deferunt. *d. l. iusjurandum. 17. §. si tutor. 2. ff. de iure iur.* Sin autem sine Curatoris auctoritate Jusjurandum detulerit, ipso quidem jure nocet, sed subvenietur ei restitutione in integrum si docuerit, se circumscriptum esse. *l. nam posteaquam. 9. §. si minor. 4. ff. de iure iur. l. 2. C. si tut. vel curat. interv. quod tamen intra Statutum tempus fieri debet. Setz. d. lib. 4. cap. 2. nu. 27. inf. & Borch. d. tract. de iure iur. c. 3. n. 29. in fin.* (b) h. e. qui aliena negotia mandato Domini administrant. Ita enim Ulpianus Procuratorem definit. *in l. i. ff. de Procurat.* Non tamen indistinctè omnes Procuratores deferre prohibentur: sed illi tantum, quibus actio vel defensio mandata est. *l. alias autem. 13. & seq. 19. ff. de iure iur.* Hi enim non audiuntur, etiam si derato caveant. *d. l. alias autem. 13. cum duab. seqq. ff. de iure iur.* Ratio est, quia Procurator ad Actionem tantum factus, si deferat, aliud facit quàm ipsi mandatum est. *l. si itaq; mandatum. 19. ff. de iure iur.* Est enim omnis Procurator mandatarius *d. l. i. ff. de Procurat. Wesemb. in c. 1. ff. Eodem n. 2. in m. Borch. d. tract. de iur. iur. c. 3. n. 32. & in Comment. Inst. §. mandatum, & in diem. 12. Inst. de Mandat. n. 2.* Mandatarius autem fines mandati servare debet. *l. diligenter ff. Mandati. §. is qui exequitur. 8. Inst. de Mandat. ubi Borch. n. 1.* Quod adeo verum est, ut neque in utiliore rem mandatum commutare possit, ut pulchrè Gellius tradit *lib. 1. c. 13. Tiraq. in l. si unquam. §. libertia. n. 19. C. de revocand. donat. Borch. d. cap. 3. n. 32. & ad d. §. is qui exequitur. 8. n. 1. in pr.* Et quod de Procuratore diximus intelligendum quoque est de Defensore Municipum, vel cujusvis corporis. *l. iusjurandum. & ad pecunias. §. defensor. ff. de iure iur. Borch. in tr. de iure iur. d. loc.* Aliud autem dicimus de Procuratore qui generale habet mandatum, & universorum bonorum admini-

strationem sustinet, aut cui nominatim mandatum est, ut iusjurandum deferat. Huiusmodi enim Procuratoris iusjurandum delatum ratum habendum est, *l. iusjurandum. 17. §. procurator. final. ff. de Jurejur. l. iusjurandum. 34. §. 1. l. mandato generali 60. ff. de Procurat. Mysing. cent. 4. obs. 93. Jason, in d. l. 17. n. 4. ff. de Jurejur. c. qui ad ugendum. 4. de Procurat. in 6. Gail libr. 1. Obs. 83. Donell. in tit. de Jurejur. cap. 4. in f. Treutl. Diss. 21. Tb. 7. lit. H. in f. & ibi Bacchov. in not. Rosbach. d. c. 66. n. 12. in pr. (c) *l. nec filius. C. de reb. cred. & jurejur. & l. 7. ff. de Jurejur.* Quicquid ergo citra mandatum tuum erga rem tuam filius gessit, nec hoc ratum habuisti, nihil tibi oberit. *d. l. nec filius. C. de reb. cred.* In re tamen peculiari filius familias iusjurandum deferre potest, si liberam peculij administrationem habeat. *l. quidam. 22. ff. de Jurejur. l. 5. §. si filiusfam. ff. de pecul. (d)* Si peculij administrationem non habeat. Deferre autem poterit, si habeat *l. servus quod detulit. 20. l. quidā. 22. ff. de Jurejur. Cujac. l. b. 8. Observ. 11. Donell libr. 24. Comm. c. 12. in f. Emeric. à Rosbach. d. c. 66. n. 12. in m.* In controversia scilicet super peculio existente. Nec tantum extrajudiciale seu voluntarium, verum etiam Judiciale in Judicio recte defert. Jctus enim Paulus in *d. l. servus. 20. ff. de Jurejur.* generaliter tradit, servandum esse iusjurandum, quod detulit servus: Et omnia ferè Jctt: Responsa in hoc titulo existētia ad Juramentum quod in Judicio defertur, pertinet. (e) Gravatus Fideicommisso in hominis fideicommisso suppositis. *Bart. in l. eum qui. §. si libertus in f. & l. manifesta. n. 5. ff. de Jurejur. Jason. in l. iusjurandum. 17. §. pupillus. n. 1. ff. eodem. Setser. d. lib. 4. c. 2. n. 37.* Item Emphyteuta & Vassallus. *Jason. in d. l. iusjurandum. 17. §. pupillus. n. 2. ff. de Jurejur. & in l. fin. n. 123. C. de Jure Emphyt. Setser. d. loc. n. 38.* Si scilicet in præjudicium Domini fiat. *Jason. in d. l. iusjurandum. 17. §. 1. n. 1. & seqq. Curt. Junior, de Feud. p. 4. n. 100. Berlub. p. 1. concl. 19. nu. 18. edit. prior.* Conjunctus pro alio conjuncto; nisi proprium prætendat interesse. *l. patri, ubi text. ad hoc singul. secundum Bart. ibid. ff. de Minorib. Hill g. in Donell. Comments. lib. 24. c. 12. lit. L. Setser. d. c. 2. nu. 36.* Conjunctus enim ea non potest agere, ad quæ speciale mandatum requiritur. *l. 27. in pr. ff. de Minorib. Fr. de Caldas ad l. 3. C. de in in-**

in integ. restit. in definit. verb. implorandū, 8. COVARRUV. 1. variar. Resol.
c. 6. n. 5. Sicb. ad l. 2. C. de reb. cred. & jurejur. nu. 11. Chil. König p. 1 p. 5.
d. 7. Feshach in Praefat. Civil. tit. 14. n. 12. Et denique Curator mu-
lierum, qui de Jure Saxonico iis datur ad lites. Moller. lib. 2. se-
meltr. c. 3. per tot. Andr. Rauchbar. p. 1. quest. 8. n. 4. & seqq. Hüllig. in
Dowd. comm. 24. c. 2. lit. I.

THESIS VIII.

Qui igitur Juramentum deferre possint, jam facile
intelligimus; Nempe omnes qui non reperiuntur pro-
hibiti. Non incongruè autem hic quaestio instituitur:
An is quoq; cui imposita est probatio per sententiam
Judicis, quam passus est transire in rem judicatam pos-
sit Adversario Juramentum deferre? Negativam nos
propugnamus.

Cum Modest. Pist. in quest. illust. q. 79. p. 2. Sciser lib. 4. cap. 2. n.
59. Idque propter auctoritatem rei judicatz, ut idem Scis. d. loc.
docet. Et est Delatio Juramenti verius revelatio ab onere pro-
bandi, quam probatio, Sultzer. in Tract. de Notor. p. 1. q. 5. nu. 17. &
seqq. Modest. Pist. d. p. 2. q. 79. Ideoque hic dum Actor Sententiam
in rem judicatam transire passus est, in id, quod ipsi per senten-
tiam imponebatur, nempe in probationem, re ipsa factoque
(quod potentius verbis est, l. si tamen. 48 §. ei qui servum. 3. ff. de Ae-
dit. Edit. Schrad. in tract. de Feud. p. 2. p. 9. in pr. n. 117. vers. ab eo ipso
quod consuetudo) consensit, atque ita simul delationi Jurisju-
randi renunciavit Scis. d. lib. 4. c. 2. n. 41. Satis enim absurdum est,
ut ipse Imp. Justinianus loquitur in d. l. si quis 11. in pr. C. de Reb. cred.
cedere actorem ad hoc, cui semel renunciavit.

THESIS IX.

Celeberrima quoque, & propter magnum in Ju-
dicii usum nobilissima quaestio est: An ad redimendam
litium tarditatem, quæ sæpè immortales (4) fiunt, Judex
per-

permittere debeat, ut Actor etiam sine probationibus deferat Reo Juramentum; & an Reus Juramentum hoc delatum præstare cogatur aut solvere? (b) Affirmamus.

(a) De Formalibus enim integrum sæpe decennium, vicennium vel tricennium disputatur. Quæ vero litium immortalium sint causæ, pereleganter docet Petr. Frid. Mind in *Epist. dedicat. circa fin fere Tract. sui de Processib. Execut. quem vide.* Item *Wesemb. in π. ff. de Judiciis, nu. 13 per tot.* (b) Idque confirmatur per l. generaliter. 12. in pr. C. de reb. credit. ibi enim dicitur, vel in principio litis &c. & l. manifestæ ff. de Jurejur. quæ ll. generaliter loquuntur. Deinde ratio quoque non infirma desumi potest ex vulgari illâ sententiâ Cic. lib. 2. de ll. Salus populi suprema lex esto. Jam vero nulli dubium esse potest, quin Actor Reo jusjurandum deferens, id agat, ut quam celerrimè molestiâ litis defungi possit. *Castrens. in l. jurjurandum, & ad pecuniar. §. ait Prator. & in l. manifesta. & ibi Bart. Alex. & Jassff. de Jurejur. Fachinaus, lib. 1. Controv. c. 19. Wesemb. in w. de Jurej. n. 9. in pr. Treutl. Disput. 21. th. 9. lit. C. & alij, quos refert ac sequitur Seiser. c. 2. n. 48. ad de his Donel. lib. 24. comment. c. 18. in pr fere, & c. 20. ibiq; Hillig. lit. D. in m fermè.* Quare leges ipsæ quoque celeritati dirimendarum litium plurimum favent. l. quidam existimaverunt. 21. in ff. de Reb. credit. l. si se non obtulit. 4. §. ut Prator. 3. ff. de Rejudic. c. nonnulli. 28. §. cum autem lites extra de Rescript. Matth. Coler. de Protestib. Executiv. p. 3. c. 11. nu. 89. De Jure Saxonico indistinctè actor ab omni onere probandi se relevare potest, si narrata in libello deferat Reo, ante Guarandam præstitam, in conscientiam: *Mag dem Beschlagem seine Klage in sein Gewissen schreiben ländert. lib. 1. art. 6. gl. lib. 3. art. 9 in pr. N. O. Ordn. tit. 18. in pr. Coler. decis. 122. n. 2. Treutl. d. Disput. 21. th. 1. lit. C. inf. Fachs diss. 52 Wesemb. in π. de Jurejur. n. 9.* Et idem fieri potest à Reo d. N. O. Ordn. §. do aber der Beschlagte/Terminaus in processse 47. in pr. Ctbl. König in suo processse. c. 7. nu. 1. in f & c. 66. Post litem autem contestatam, aut præstitam Guarandam deferri Jusjurandum minimè potest ländert.

Landtr. lib. 1. art. 8. d. M. G. Ordn. tit. von den Eyden vnd derselben
 Relation &c. 19. post pr. vers. Jedoch Nov. Elect. Aug. 11. p. 1. c. 1. in pr.
 Fische d. ff. Jur. civ. & ax. 52. Schneidvv. in §. 11. Inst. de A. num. 83.
 Benst. ad rubr. ff. de Jurejur. n. 80. Raubbb. p. 1. q. 9. n. 14. & seqq. & q. 10.
 n. 22. Jacob Schulzes obs. forens. 48. n. 16. & seqq.

THESIS X

Jam progredimur ad personas quibus deferri po-
 test. Potest autem deferri omnibus; (a) nullâ ratione
 habita sexus, vel ætatis (b) vel (c) conditionis.

(a) *l. qui jurasse 26 ff. de Jurejur.* Quamvis autem omnes
 quibus defertur, ad Judicem venire debeant, & jusjurandum
 præstare, *l. generaliter. 12 in pr. & §. huius de C. de reb. cred. Donell. libr.*
1. comment. cap. 22. in pr. tamen absentes quoque, in provinciâ,
 dummodo adversarius, aut procurator ejus præsens fuerit, jus-
 jurandum præstare possunt, *Novell. 124. de Litigat.* Nec minus
 domi jurare permittuntur Egregii & qui valetudine impediû-
 tur, *h. ad personas ff. de Jurejur. d. l. generaliter. §. huius de presentibus. C.*
de reb. cred. Tiraquell. de Jure primogenit. in praf. n. 109. Caroc. quasi.
13. princip. n. 6. & seq. Donell. libr. 24. comm. cap. 21. & ibi Hüllg. lit. 2.
Rasbach d. c. 66. n. 14. Intelligimus vero omnes qui scientiam
 rei vel facti, de quo agitur, habent. Iniquum enim est, de alie-
 ni factis alium jurare *l. Marcellus. §. jurare autē. ff. Rer. amot. act.*
Et conscientia sua quisque satis facere debet. l. 5. §. scilicet. C. de iis
qui ad Eccles. confug. Et grave est, ignorantem aliquem & inivi-
 tum, sub alieni compendij emolumento, perjurium anceps sub-
 ire, *videamus §. 1. de in lit. jurando.* Hinc facile concluditur, Pro-
 curatori & Defensori, qui speciale in eam rem mandatum non
 habent, non recte jusjurandum deferri, & si deferatur, jurare
 tamen non compelli. *l. jusjurandum 34. §. procurator. ff. de*
Jurejur. Quod etiam Jure Saxonico ita observatur *Landtr. lib.*
5. art. n. 5. Weichb. lib. 1. art. 6 in addit. col. 2. Aug. Elect. in suis com-
miss. par. 1. c. 24. Idem quoque dicitur de hærede. *d. l. Marcellus.*
h. per ff. de a. rer. amot. l. jusjurandum. 34. §. procurator. ff. de ju-
rejur.

rejur. Rosbach. in præf. civil. tit. 66. n. 13. Hæres enim in locum defuncti succedens iustam ignorantie causam habet, an id quod petitur, debeat, unde anceps perjurii periculum. *d. l. Marcel. l. 11. §. 1. ff. de rer. amot. ad l. qui in alterius. ff. de R. I. L. fin. ff. pro suo. Paul. lib. 2. sentent. tit. 1. Menoch. libr. 1. de arb. quæst. iud. q. 68. n. 30. Tiraquel. de præscript. §. 2. gl. unic. Schneidov. ad §. item si. 11. Instit. de actionib. n. 109. Gilken. ad l. 12. in pr. C. de reb. cred. n. 7. Coras ad l. 1. ff. de in lit. jur. n. 29. Benst. ad Rubr. ff. de Jurejur. n. 66. Toming. decis. 45. nu. 7. Coler. decis. 116. VVebner. obs. præf. de V. S. verb. Wissenschaft vnd volbetwust. Moller. in Novell. Elect. Saxon. 24. part. 1. nu. 3. ubi plures allegat. Bacchov. in Not. & Animadv. ad Treutl. Diss. 21. sb. 10. lit. G. cir. f. Item de Tutoribus & Curatoribus in rebus pupillorum vel minorum l. videamus. ff. de In lit. iurand. Illi quoque, qui fori exceptionem habet, jusjurandum non rectè desertur. *l. tutor. 35. §. fin. ff. de Jur. jur. ubi Dd. communiter.* (b) Illud enim Juramentum, quod Mulier vel Pupillus deferente adversario præstitit, omninò custodiri debet. *l. qui jurasse. 26. ff. de Jurejur. Duar. in comm. ad tit. de Jurejur. c. 8. Hillig. in Donell. comment. 24. c. 17. lit. H. & c. 21. lit. y. Rosbach. d. c. 66. in præf. civil. n. 13.* Sibi enim imputare debet adversarius, quod mulieri vel pupillo Juramentum detulit. *arg. l. servus 23. ff. de Jurejur.* (c) Sive enim liber sive servus juraverit Dominum dare non oportere, Domino exceptio induigenda est. *d. l. servus. 23. & l. sed etsi. 25. ff. de Jurejur.* Sic quoque filiusfam. quod ad delationem adversarii juravit, valet jusjurandum & prodest patri. *l. multo magis. 24. ff. de Jurejur.* Rectè etiam muto Jusjurandum deferimus. Quamvis enim loqui nesciat, sufficit tamen ipsum habere intellectum & consensum, ut satisfiat desiderio deferentis. *l. item qui. ff. de Pæf. Sic nihil refert, etiam si persona cui desertur vilis sit & infamis. Quia testis vilis & infamis parte acceptante probat, & repelli non potest. Gl. singul. ab omnibus commendata. in §. & licet; verb. supplicis Novel. de Testibus, quam singularem dixit Bald. inc. in nomine Domini. n. 3. de Testib. & alii quos recenset Serfer. d. libr. 4. de Juram. c. 3. n. 11.* Unde si Adversarius tali personæ jusjurandum detulit, ipsam*

ipsam rem in causa propria constituit, cujus testimonium
ipso iustitiam displicere non debet. *arg. c. quod semel. de R. l. in 6.*
Notandum tamen est, Judicem ei, qui de nimia levitate & per-
jurio suspectus est, iusjurandum non facile permittere debere:
Habenda enim est ratio conscientiae, contra quam qui agit, &
dirigitur ad Gehennam. *c. litera. §. sancti. extra de resist. spoliat.*

THE S I S X I.

Neutrum tamen protinus quis suscipere cogitur:
sed liberum ipsi est, Judiciale (a) deferenti (b) referre;
aut si mavult, potest in utroque à deferente (c) exige-
re, (d) ut prius de calumniâ juret (e); Et si nolit (f),
potest iusjurandum legitimè (g) recusare. Si vero ju-
raverit, tunc statim (b) quoque delatum Iusjurandum
præstare tenetur, nec refert, quocumq; tempore (h) aut
loco juretur.

(i) Tunc enim referendi facultas datur, cum necessitas
restituendi, vel jurare vel solvere. *l. iusjurandū. 34. §. ait Prator.*
§. si q. ff. de Jurejur. Borch. in d. tr. de Jurejur. c. 7. nu. 7. quod fit tan-
tum in Juramento Judiciali *d. l. 34. §. ait Prator. ff. eod.* Hinc pa-
tet voluntarium referri non posse. *l. 17. in pr. ff. de Jurejur. V. Ve-
semb. in x. cod. tit. n. 8. in pr. Rosbach. in sua Pract. civil. d. tit. 66. nu. 16.*
Item necessarium. *l. peruli. §. si autem. C. de Reb. cred. & Jurejur. l. 1.*
*§. si ubi. C. de bur. qui ad Beel. confug. Gloss. in c. ult. verb. fama. a. ex-
tra de Jurejur. V. Vesemb. in x. cod. n. 10. in mod. Rosbach. in Prax. civil.*
tit. 67. n. 2. Et si Iusjurandum relatum est, nolens & invitus ad-
versarius id præstare cogitur. Non enim displicere debet con-
ditio Jurisjurandi ei, qui derulit. *d. l. 34. §. datur autem. 7. d. l. ju-
randum. 34. §. ait Prator. ff. de Jurejur. V. Vesemb. in x. hoc tit. n. 9.*
in pr. Rosbach. d. tit. 66. p. 17. in pr. Conceptio tamen delati
Iusjurandi displicere potest, quæ tandem officio Iudicis ter-
minari debet. *d. l. 34. §. non semper. 3. ff. de Jurejur. Menoch. lib. 2. de
arb. jud. quasi. c. 1. a. cas. 189. Borch. d. tr. c. 7. n. 6.* Nec cogitur referens
de ca-

de calumniâ jurare. d. l. 34 §. datur. 7. & ibi Alberic. & Jason. ff. de
Iurjur. Rosbach. d. tit. 66. n. 18. in m. Planè sunt nonnulli casus, in
quibus Iudiciale hoc Juramentum referri nequit: v. g. cui in ac-
tione rerum amotarum juramentum desertur, is omninò ju-
rare cōpellitur. l. ii. §. fin. l. 12. ff. de rer. amot. act. Emeric. à Rosbach.
d. tit. 66. n. 17. Sic quoq; Fur, cum quo furci agitur, jusjurandum,
quod ei desertur, l. duobus reu. 28. §. pen. ff. de Iurjur. auctori refer-
re non potest. d. l. 12. & 13. ff. de Rev. amot. act. Idem dicendum vi-
detur de actione injuriarum. Borch. d. tr. de Juram. c. 7. n. 19. (b)
l. jusjurandum. & ad pecunias. 34. §. datur. 7. & §. ait Prator. ff. de Iur-
jur. Wes. in ex. 201. tit. n. 7. & 9. in pr. fere. l. 9. C. de Reb. cred. Menoch.
arb. ind. quest. c. 189. Wesemb. conf. 3. n. 50. Pruckman. vol. 1. conf. 2. nu.
471. Zobel p. 2. diff. jur. civ. & Saxon. 24. & duab. seqq. Donell. libr. 24.
commens. 19. ubi Hillig. lit. N. Rosbach. in pract. civil. tit. 66. nu. 16. Ac
modestius facit, qui jusjurandum refert, quàm ipse, qui jurat. l.
illud aut illud 25. ff. de pecun. constit. (c) Nisi sit parens aut Patro-
nus d. l. jusjurandum. & ad pecunias. §. qui Iusjurandum. l. si Patronus.
16. ff. de Iurjur. l. lices. 7. §. nec deferentes. ff. de obsequiis Parent. vel
Patron. pract. l. qui bonâ fide. §. pen. ff. de damn. inf. l. de die ponenda. §.
jubetur. ff. qui faciend. cog. Cujac. lib. 9. observ. c. 37. ubi corrigit d. l. ju-
jurandum 34. §. qui jusiurandum. Donell. libr. 24. commens. c. 21. in pr.
fere. & Hillig. ibid. lit. D. Obrecht. de Juram. calumn. c. 5. n. 20. Treutl.
vol. 1. disput. 21. sb. 4. lit. C. & ibi Baechov. in notis. Rosbach. in Pract.
civil. d. cap. 66. n. 18. (d) Si enim non exigatur, tacitè hoc jusju-
randum remittitur c. 1. & ibi Canon. de Iuram. calumn. in 6. Donell.
ad l. 9. n. 3. C. de Reb. cred. & juriur. Et quidem exigì potest in o-
mnì litis parte. Quocunq; enim tempore ac loco ea expediti
possunt, quibus peragendis certus à Jure locus vel tempus de-
finitum non est. Roman. conf. 340. n. 2. Craves. conf. 14. nu. 3. per text.
in l. ambiguitates. 24. C. de Testam. l. qui fundū. 40. ff. de contr. empt.
l. 1. §. meminisse. ff. de ventr. inspic. l. in venditione. 8. §. de tempore. ff. de
Reb. auth. ind. possid. l. 1. & ibi Bart. ff. de Aleat. (e) N. 34. §. qui jusjur. 4.
si nō fueris. 37. ff. de Iurjur. l. delata. 9. C. de Reb. cred. Novell. 99. Paul.
lib. 2. tit. 1. Wesemb. in ex. de Iurjur. n. 9. in m. fermè. Rosbach. d. tit. 66.
n. 18. in m. Etiam si generale calumniæ juramentum interpositū
fuerit.

*Sumit. Rarib. 47. in q. d. diff. p. 1. q. 1. n. 5. Donell. 24. comm. c. 14. & ibi
 Et. lib. 1. Super d. lib. 4. de Jurim. c. 5. n. 13. & seqq. ubi hoc latè dedu-
 cit, & ex his diff. capitul. utriusq. juramenti hanc sententiam probat,
 quæ in vide. Quod etiam in fur. Saxonico observatur, quamvis
 generale calumnie juramentum in usu esse desierit. Cõst. Pro-
 vinc. p. 1. c. 12. gl. in l. ehm. art. 68. circ. f. addit ad gl. eandem. art. 14. & 63.
 Et gl. fin. art. 88. lib. 3. Cbil. Kdnig in Process. c. 67. nu. 2. Fachs. diff. jur.
 Civ. & Sax. n. 12. inter diff. Zobel. p. 1. diff. 21. nu. 8. & diff. 47. Beust. ad
 Rebr. ff. de Jur. n. 11. Obrecht de Juram. calum. c. 2. n. 7. quod etiam
 confirmat Nard. Elect. Aug. 12. p. 1. Weseimb. in p. de Jurejur. n. 9. in m.
 (f) In contumacia pœnâ haberi debet, ac si Juramentũ prin-
 cipale ab adversario præstitum esset. Remittere enim illud vi-
 detur, qui de calumniâ jurare recusat. l. si non fuerit. ff. de Jurejur.
 Noster in comment. ad cons. Sax. p. 1. c. 12. n. 3. c. significante. extra. de pi-
 gnetis. Quod si saltem moram longiorem traxerit, & adversa-
 rios post præstitum Calumnie Juramentum jurare promise-
 rit, morte autem interea interceptus fuerit, juramentum ejus
 delatum pro præstito habebitur, per Regulam Juris, Mors vim
 Juramenti habet. Paul. de Castr. conf. 302. n. 3. lib. 1. Cravert. cõf. 158.
 n. 7. p. 1. s. 64. Mod. in Tract. Mors omnia solvit. p. 1. m. 169. & p. 3. n. 28.
 Gail. b. 2. observ. 43. Treut. vol. 1. diff. 21. ab. 10. lit. G. Borch. d. 17. de Ju-
 ram. c. 7. n. 9. (g) Recusandi causas tredecim. refert Gilken. in d. l.
 generaliter. 12. §. 1. C. de Reb. cred. Caroc. in q. 32. principal. Septen-
 decim. Vide Donell. 24. comm. c. 21. in pr. & Hüllig. ib. lit. A. (h) Regu-
 lariter l. 5. §. fin. & l. 6. §. fin. ff. de Jurejur. (i) Nemotamen opine-
 tur Jusjurandum die feriata quoq. præstari posse. Nam præsta-
 tio talis ipso jure nulla est. Seiser. d. lib. 4. de Jurament. cap. 5.
 35.*

T H E S I S XII.

Nonnunquam accidit, ut deferens (a) enim videt
 Adversarium (b) jurare paratum, jusjurandum susce-
 ptum ei remittat; quo casu is cui remissum est (c), perin-
 de ac si jurasset, (d) Actionem & Exceptionem (e) juris-
 jurandi habet.

C

(a) Qui

(a) Qui enim deferendi facultatem non habet, is neque remittere potest. Hinc colligimus pupillum Jurisjurandi gratiam facere non posse *l. jurisjurandi. 32. ff. de Jurejur.* Nec tutore quidē authore, ut rectē sentit *Gloss. in d. l. 32. Modest. ibid. Duar. in prior. cōment. de Jurejur. c. 14. & in posterior. c. 4. fol. 867. Hillig in Donel. cōment. 24. c. 13. tit. I.* Quia remissio donationis instar obtinet, & tutor donare non potest. *l. Lucius. 2. §. fin. ff. de Admin. tut. l. nō omni. C. eod. l. remitti. 6. ff. de Jurejur.* Donell. in §. *ut si quis postulante. 11. n. 1. Schneidv. n. 77. Adde Berlich p. 1. c. 19. n. 51.* (b) Et nihil refert, utrum præsens an absenti, an deniq; per Epistolā remissio fiat. *l. Labeo. ff. de Jurejur.* (c) scil. Judiciale aut Voluntariū, quæ cum remittuntur, pro præsitis habentur. *l. 4. §. fin. l. 5. l. nā postea. 9. §. 1. ff. de Jurejur.* Non autem cætera quoq; juramenta cū remittuntur eadem, pro præsitis habentur. Nam contractus confirmatoria si remittantur, pro præsitis nequaquam habentur. *Cyn. in autb. Sacramenta puerum q. 5. C. si adversus vendit. Beust. in d. l. nā posteaquam. 9. §. jurejurando. nu. 11.* ubi hoc declarat eleganti facti specie. Nam Principum & Nobilium filiz, cum dotem accipiunt, ex recepta consuetudine renunciationem præstare coguntur, *missen veracht thun* quæ renuntiatio tunc demum ligat filias, quando est corporali juramento confirmata. *c. quamvis de Pact. in 6.* Hoc igitur Juramentum, si pater remiserit, vim præstiti non habebit, sed filia admittenda erit in hæreditatem paternam. *Beust. d. loc.* Sic quoq; Purgationis Juramentum, neq; à Parte, neq; à Judice remitti potest. *Id. cōmuniter in l. præsenti. §. cum autem. vers. scubi posita. post Gl. ibid. in verb. conscientia. in f. C. de hi qui ad Eccles. confug. Serfer. lib. 3. de Juram. c. ult. n. 8. & lib. 4. c. 4. n. 21. in f.* Remitti tamen etiam possunt juramenta alioquin necessaria propter personæ integritatem per text. in c. suis questionibus. & ibi eleg. Gl. in verb. remittatur extra de Testib. gl. in l. 1. §. r. verb. sententia ff. Eod. *Cast. in l. jurisjurandi. nu. 2. C. de reb. cred. & Jurejur.* (d) arg. l. 1. C. de reb. cred. l. a Flor. 8. eod. l. 4. §. fin. l. 5. §. ult. ff. de Jurejur. l. satisfactio. 52 ff. de solut. junct. l. 1. qui satisfactio cog. *Paul. lib. 2. tit. 1. Donell. lib. 24. cōment. c. 13. in m. Wesemb. in π. de Jurejur. n. 9 in m. (e) l. 9. §. 1. ff. de Jurejur. l. si non fuerit. l. remittit. ff. eod.*

T H E S I S XIII.

Præstatur quoque deferenti Licentia, delatum (a) & nondum prælitum Juramentum revocandi, (b) usque ad sententiam definitivam, quando justa subest (c) causa. Et tunc illud juramentum, quod semel revocatum, est rursus deferri non potest. (d)

(a) Judiciale non solum, de quo tantum l. si quis. C. de reb. cred. loqui videtur, verum etiam voluntarium ex sentent. Bart. Riminald. & Dd. comm. in l. non erit ratum. §. fin. ff. de iurejur. Et Neccellavium, ut docet Borcb. d. tr. de iuram. c. 6. n. 13. Nam certum est Judicem quamcumque interlocutoriam revocare posse l. quod iudex. ff. de rejudic. licet de sententiis contra sit. l. Paulus. 42. l. iudex. 17. ff. de rejudic. 1. 1. C. sentent. rescind. non posse. Cornueus, cōf. 274. in fin. lib. 3. & consil. 117. col. 2. lib. 4. Cravett. conf. 23. n. 8. & consil. 133. n. 20. ff. de rejudic. in p. de rejudic. n. 9. in f. (b) l. si quis iurandum. 11. C. de reb. cred. & iurjur. Bart. in l. non erit. §. fin. ff. de iurejur. V. Vesemb. in c. 1. n. 9. post in sterlich p. 4. 22. n. 1. & seqq. (c) Et merito. Non enim permittendum est, ut iuramento re omnium maxima ludatur. Justa autem causa est, si quis dicat, Instrumentis reperitis, vel testibus intentionem suam se probaturum. d. l. si quis iurandum. C. de Reb. cred. D. B. Ordii. 118. §. ob mīglid. (d) Renunciatio enim ad jus cui renunciavit, redire non potest. l. quæritur §. si venditor ff. de Edict. edict. d. si maritus. 15. §. si negaveris. ff. ad l. 7. de adul. l. non videtur ff. si quid in fraud. patroni. l. postquam l. ius. C. de pat. l. fin. C. de remiss. pign.

T H E S I S XIV.

Materia Juramenti sunt omnes res (a); deferri siquidem super omni re potest. Quæcumque enim actio, in qua quis conveniatur, si juraverit, proficiet ei iusjurandum, siue in personam (b), siue in rem (c), siue in factum (d) siue poenali actione, siue quavis aliâ (e) agatur, siue Interdicto.

(a) Itā enim ipse Prætor edixit, *l. ait Prator 7. ff. de Jurjur.* ejus rei, de qua jusjurandum &c. quæ verba Ulpian. ibi explicat, de quacunq; actione & negotio. Nec tārū super rebus corporalibus & singularibus, *l. eum qui juravit. §. fin ff. de Jurjur.* *l. sed etsi possessori. §. item si juravero. & §. sed etsi rerum. Eodem.* Verum etiam super incorporalibus, & quādo de universitate bonorum agitur, jusjurandum licitè deferretur, *l. sed etsi. 11. §. si cū hereditate. ff. eod.* In causis tamen matrimonialibus, eo tantū casu jusjurandum rectè deferretur, quando jusjurandum pro matrimonio est: h. est. Si deferretur, ut quis juret, sibi matrimonium promissum esse, & hæc est cōmunis Dd opinio, *ut tradit Joach. à Beuß. in l. 3. ff. de Jurjur. fol. 147. cum seqq. Gail lib. 2. Pract. obs. 48. Treutl. disp. 21. tb. 1. lit. A. vol. 1. & ibi Baccobov. post. m.* Si vero Jurementum est contra matrimonium, tunc delatio non valet. Nā in potestate partium esse non debet matrimonium per juramentum impediri. *Beuß. & Gail dd. loc. & Gl. in l. ait Prator. 3. §. quacunq; in verb. agatur. & ibi Bart. n. 2. Alex. & Salic. Schneidw. in §. 11. Inst. de Act. n. 26 & seq. Duar. in prior. comm. tit. de Jurjur. c. 9. & in poster. c. 4. fol. 862 sub fin. Coras. 3. miscell. 4. nu. 6. Hillig. in Donell. 24. comm. c. 17. lit. I. in m.* Es steht nicht in der Partheyen willkühr, sich boneinander loß zu schweren! (b) In personam agi dicimus, quādo ex contractu vel Q: agitur, ad hoc, ut adversarius nobis aliquid det vel faciat. *§. omnium. 1. Inst. de Actionib. ubi Dd. communiter. & l. actionum. 25. in pr. ff. de Obl. & Act.* (c) Quando sc. actor intendit rem, quam Adversarius possidet, suam esse, ideoq; petitionem: condemnari ad restitutionem. *d. §. omnium 1. Inst. de Actionib. d. l. actionum. 25. ff. de oblig. & Act.* (d) Agitur in factum, quando ex contractu incerto, sive ut vulgo loquūtur, innominato agitur, ut aduersarius condemnetur mihi, quāti mea interest, illud de quo convenit accipere vel fieri. *l. naturalis. §. 1. ff. d. Prescript. verb.* Dicitur etiam actio præscriptis verbis. *l. quod d. bonis. ff. ad l. Falcid. l. 4. §. si à Titio. ff. de dol. except.* (e) e.g. (1) actione populari seu publica civili & pecuniaria. Nam in hac actione Jusjurandum deferri potest. *l. eum qui juravit. 30. §. in popularibus. 30. de Jurjur.* Vocatur hæc actio publica, *in d. l. cū qui.* ff. de

J. de Jurjurat ex quo omnibus pateat. Qualis est actio Albi corrupti. *l. si quis l. ff. de In iudic.* Item actio dejecti vel effusi. *l. si forte plures. h. ac. autem ff. de in qui effud. vel dejec.* Actio sepulchri. *l. de sepulch. violat.* Actio de termino moto. *l. 3. ff. de Termin. mar.* Actio apertarum tabularum ante questionem familie. *l. lego Cornelia §. ex hoc Edict. ff. de Seco Syllan. & Claud.* In his omnibus actionibus iurjurandum deferri potest Et ipsi qui iuravit, prodest iurjurandū non modo contra adversarium, verū etiam adversus alius. Nec enim quisquam de populo illum, pulles convenire potest. *l. ge §. 3. ff. de iurejur. l. 3. de popul. act.* D. *well in comment. lib. 24. c. 13. circa fin. Johan. Emeric à Rosbach. in pract. civil. tit. 24. c. 24.* Et si conveniatur, exceptio iurjurandi eum repellat. Si tamen bona fide & non per collusionē ab ipso iurjurandum extractum fuerit, *d. l. eum qui. §. in popularib. §. ff. de iurejur. Rosbach d. tit. 62. nu. 15.* (2.) Actione publicā criminali. In hac enim Accusatorem reo iurjurandū deferre possit, & non contra Interpp. nostri censent. *Boër. decis. 36. Ius Alex. & aliorum ad mand. de Joach. à Beust. ad l. ait Prator. 3.* Qui tamen dicit, quod hodie accusator rarò solet iuramentum reo deferre in causa criminali, quia Reus posset pejerare, vel etiam evadere conscientiam suam probationibus. Nach dem jetzigen Verfahren pfleget der Ankläger nicht dem Beklagten die peinliche Zusage in sein Interesse zu schreiben, darumb daß Beklagter leichtlich mehr falsch schwören / oder die Klage mit Beweisung vertritt. (Nicht umsonst, als durch einen andern Weg) Sondern man pfleget die Anklage auff die Verurtheilung des Angeklagten / auff iudiciem ad torturam anzuwenden. Ratio autem, quare Interpp. nostri statuunt, Accusatorem Reo, & non contra iurjurandum deferre posse ex eo desumitur, quod reo iurante idem absolvatur, qui condemnatur. iurjurando ab accusatore dato; & propterea priores esse debemus ad iurjurandum quam ad condemnandum. *l. de iur.*

Labfontem §. i. ff. de Panis. Et majorem honorem curia ex absolutione, quam ex condemnatione consequitur. *Cravett. cons. 6. n. 123.* Hinc efficitur, nec Judicem in criminalibus actori in supplementum probationis iusjurandum deferre posse. *Accurs. & Dd. comm. in d. l. 3. ff. de Iurejur. inter quos Joach. à Beuss fol. 147. cum seq. Bars. Castrenf. 741. Sicbard. & alij in l. bona fidei. C. de reb. cred. & jurejur. Bart. in l. maritus. ff. de quasi. Gl. in c. cum sunt. de Reg. jur. in 6. & in c. fin. & ibi Dd. extra de jurejur. Rosbach. in pract. crimin. tit. 4. cap. 4. notab. 1. n. 2. 4. & 6. Wes mb. in w. de jurejur. n. 10. circ. f.* Requiritur enim in criminalibus probationes luce meridiana clariores. *l. ult. C. de probat. Wesemb. in w. d. loc. Rosbach. in pract. crimin. tit. 4. c. 4. notab. 1. n. 2. & tit. 4. c. 3. n. 7. Jacob. de Bellouf. lib. 3. c. 20. n. 2. & c. 5. nu. 3. 4. & lib. 2. c. 1. n. 5. Fachinaus lib. 1. controu. cap. 15. (3.)* Actione quæ inficiando crescit. Nam hac actione qui experitur, iusjurandum deferre non prohibetur. *d. l. cum qui juravit. in pr. ff. de jurejur.* Talis autem actio est Actio Legis Aquiliæ. *pr. Inst. de L. Aquil.* Actio depositi in quibusdam casibus, videlicet quando depositarius inficiatur depositum, ex causâ tumultus, incendij, ruine aut naufragij. *§. in duplum. & ibi Dd. comm. Inst. de Actioib. VVesemb. in w. depositi vel cont. n. 12. in fl. item actio Legatorum ad pias causas d. §. in duplum. 23. v. 3. Inst. de Act.* Si vero Actor juraverit, sibi ex his actionibus quæ inficiando crescunt aliquid deberi, simpli saltem non dupli persecutionem sibi acquirit. *d. l. cū qui ff. de jurejur.* abunde enim ipsi sufficere debet, exonerari probandi necessitate. *d. l. cum qui.* Contactus siquidem fuisset probare intentionem suam, & in probatione si defecisset, reus absolutus fuisset. *Qui accusare. ubi Dd. C. de Edendo (4.)* Famoso judicio. Iusjurandum enim hic deferri posse, constat ex l. nam posteaquam. *§. si damnatur quis. ff. de jurejur.* Sunt autem famosa judicia, quæ infamiam irrogant damnatis *l. 1. & c. 1. ff. de bu qui nos. inf. Donell. lib. 8. comm. c. 8. in pr. ubi Hüllig. lit. A.* Notandum tamen hic est, quod Reus famosus non fiat, si actor ipso deferente juraverit, sed cum demum, cum iusjurandum sequitur sententia judicis *d. l. nam posteaquam. §. si damnatur. ff. de jurejur. d. l. 1. ff. de l. i. qui nos. inf.*

T H E S I S X V .

Forma in hoc consiliter videtur , ut quis consuetudinem, stylum, & mores judiciorum, cujusq; loci vel maxime inspicere , observare, & attendere debeat, ac nisi id faciat, perinde est, ac si juratum non esset; sicuti & ad conditionem delatam jurari debet.

Regulariter tamen tenendum est, quod omne juramentū decisivum, præcisè de Veritate, & non de Credulitate esse debeat. *Rarz. in l. Marcellus. § jurare. vers. sed ista lex. ff. de action. rer. amov. l. 1. Vesemb. cons. 3. n. 50. in m. & cons. 13. nu. 37. Coibman. Respons. 48. nu. 68.*

T H E S I S X V I .

Effectus utriusq; Jurisjurandi sunt varii (a). Præcipuus tamen est, quod litibus finem imponat (b), sive Actor (c) sive Reus (d) juraverit.

(a) Quos prolixè recenset Duar. in prior. comm. tit. de Jurajur. c. 3. & in Posser. c. 7. Jason & Schneidw. ad §. item si quis postulante 1. Inj. de pñ. n. 48. & seqq. Hering. de Fidejuss. c. 20. §. 2. Canon. in c. quinta valla. extra de jurejur. l. Vesemb. in π. de jurejur. n. 13. Rosbach. in præf. civil. 2. 66. n. 22. & seqq. Borch. in d. tr. de juram. c. 8. & seqq. Saif. d. lib. 4. c. 7. n. 1. & seqq. (b) l. si quis jurasse. ff. de Condict. in det. l. i. iurandum a debitore l. 1. & 2. l. qui jur. esse. inf. ff. de jurejur. l. 1. quod si deferentia ff. de del. mal. Nam vicem rei judicate obtinet l. 1. in p. ff. quare res. alit. non det. Imo majorem habet autoritatē, quam res judicata l. 2. ff. de jurejur. A re enim judicatā appellari potest; ab eo autem, quod juramento conventionali semel decisum fuit, appellari non potest, ut seq. thesi videbimus. Retractari quoq; facilius potest res judicata, quam jusjurandum l. 31. ff. de jurejur. (c) Si actor juravit, Reus cogitur solvere, & datur a-

rit. cum § § seqq. ff. de Jurejur. l. sed et si § si petenti mibi. ff. de publ. in rem act. Nempe quādo extra judicium juravit. *Vult. lib. i. discept. Schol. c. 7. p. 73. Dn. Prases in comm. ad tit. Inst. de Act. ion. §. ut si quis. ii. n. 17. circ. f. § n. 20.* aut etiam in Judicio, nulla autē judicis sententia condemnatoria secuta est. *ut Borch. hoc eleganter disputat in d. tr. de Juram. c. 8. n. 30. inf. § m. seqq.* At vero si Reus quidem ruli, à Judice condemnatur, datur Actori actio judicati utilis. *l. Actori. §. C. de reb. cred. d. §. item si quis postulante. ii. § ibi Heig. & Dn. Prases. nu. 24. circ. f. Inst. de Act. Dicitur in d. §. 1. actionem accommodari.* Accommodari autem nullas præter utiles, pro certo constat. *l. quia actionum. inf. ff. de Præscript. verb. l. uxor marito in fin. ff. de Donat. inter vir. & ux.* Nam illud dicitur accommodari, quod à re, in quam propriè convenit, in eam rem, in quam propriè non convenit, transfertur, *Borch. d. tr. de Juram. c. 8. n. 43. in pr.* Hæc utilis actio, dicitur etiam actio in factum. *l. Actori. C. de reb. cred. l. sed et si possessori. §. 1. ff. de Jurejur.* quia utilis actio in factum actio est, quod apparet ex eo, quod eadem actio quæ modò utilis dicitur in § fin. vers. 3. *Inst. de L. Aquil. modò etiam in factum appellatur litem. §. 2. l. quemadmodum. §. pen. ff. de Jurejur.* Quādo ramentum in factum actio vocatur, probè distinguenda est ab actione in factum Prætoris, quæ diversa est, *ut patet ex d. § fin. Inst. de L. Aquil. in fin.* Propterea autem in condemnatum datur actio judicati utilis, quia directa non datur, cū descendat ex sententia, quæ in invitos datur. *l. 1. ff. de Re judic.* Hic autem non in invitum, sed ad Rei placitum Judex sententiam duxit. *l. cum proponas. C. de Reb. cred. l. generatim. 12. §. si ve autem. Eod.* Cum enim Actori jusjurandum detulit in judicio, voluit ac petiit à Judice, ut se cūdemnaret, si actor jurasset *d. l. cū proponas. C. de reb. cred. Borch. d. tr. c. 8. n. 41. inf.* Utilitas itaq; exigit, ut actio utilis hoc casu datur, cum directa cōpetere non possit. *l. si remunerandi. inf. ff. Mādati l. quia actionum. ff. de Præscript. verb. l. longius. §. fin. ff. de Judic. l. nam ut ait Padius. ff. de LL. (d.)* Cum ad delationem actoris Reus juravit, ejus rei, de quā juratum est, neq; in Reum, qui juravit, actionem habet. *l. ait Prator. 3. ff. de Jurejurand. l. nam posteaquam. Eodem. Rosbach in præct. civ. d. tit. 66. nu. 22. VVesemb.*

*in q. de jurejur. n. 1. in f. neq. in eos, qui in locum ejus successe-
runt, etiam si rem succellent, ut Donatarius, Legatarius &c. d.
l. in Prator. §. fin. cum l. seg. ff. de Jurejur. Trentl. in disp. 21. tb. 8. lit.
E. vel l. §. ibi Baccov. in Not. in f. V. V. f. emb. in π. d. loc. neq. in fide-
jussores ejus, neq. in debitorem, si fidejussor de re, & nō de Per-
sona juravit l. in duobus. §. 1. ff. de jurejur. l. 1. §. fidejussor. ff. quadr. rer.
all. non det. Et si actor actione quadā experiatur adversus hos,
repelleretur Exceptione jurisjurandi, quæ est perpetua. l. iusjuran-
dum à debitor. 22. ff. de Jurejur. Et hæc jurisjurandi Exceptio, o-
mni actioni, quæ eadem quæstio, super quâ juratum est, in judi-
ciū deducitur, opponi potest. l. in duobus. §. Exceptio. ff. de jurejur.*

T H E S I S XVII.

Lites itaq; Jurejurando utroq; finire, ne perjurii (a)
quidem, aut Instrumentorum (b) de novo repertorum
pretextu retractari (c), neve appellatione (d) resuscitari
(e) possunt.

(a) l. 1. C. de Reb. cred. l. quod si deferente. 21. cum l. seg. ff. de
dol. mal. l. ad mōdū 31. in f. ff. de Jurejur. Gilken. in d. l. 1. C. de reb. cred.
n. 1. Anton. Fab. ad d. l. 21. ff. de dol. mal. Donell. in lib. 2. q. comm. c. 17. &
ibi Holg. in not. lit. E. Trentl. vol. 1. d. disp. 21. tb. 8. lit. B. & ibi Baccov.
in not. in pr. & in tb. 9. lit. E. V. V. f. emb. in π. de Jurejur. n. 8. in f. Ros-
tamb. in Pract. civ. cap. 65. n. 27. Dn. Praslin d. §. 11. Inst. de aet. Quod
quāvis iniquū videatur: tamen reverā iniquum non est, cum
homo publico receptū sit, ne causā jurejurando decisa, perjurij
pretextu retractetur, ut aliquis sic litium finia. arg. pr. Inst. de Usu-
cap. Eadem ratione Judex qui semel, vel pluris vel minoris cō-
demnavit, amplius suam sententiā corrigere non potest. l. judex.
23. ff. de Re judic. nec tunc quidem cū perperam judicavit. l. cum
querel. aine. d. 2. ff. de Re judic. l. ius pluribus vers. prator. ff. de Inst. i. &

rejur. nu. 3. inf. Item in Re judicata l. 4. C. de rejudic. l. Imperatores
3. ff. Eod. l. cum de hoc 27. ff. de Except. rei judic. l. si patronus 12. in
verb. rebus judicatis standum est. ff. de Bon. lib. l. V. Vese. in π. de Ra
judic. n. 8. post pr. (c) nisi hoc specialiter lege excipiat. l. 1. C. de
Reb. cred. Qualis Exceptio proponitur in l. fin. C. de Reb. cred. &
jurejur. Vide Treutl. vol. 1. disp. 21. tb. 8. & ibi Bacchov. liti. B. in pr. Do
nell. in §. item si quis. 11. Inst. de Act. n. 4. Heig. n. 28. Dn. Præs. d. n. 4. in
m. (d) Quæ aliàs est iniquitatis sententiæ querela. l. præs. d. ff. de
Minorib. l. 1. in pr. ff. de Appellat. l. 1. circ. f. ff. Ex quib. caus. major. V. Vese.
semb. in π. n. 2. 3. 6. & 10. de Appellat. Eteleganter injustæ sententiæ
Theriaca appellatur à Curt. conf. 163. n. 8. & ab aliis Dd. quas recen
set Setser. lib. 4. de Juram. c. 8. n. 1. in pr. Firq; regulariter intra de
cendum. Novel. 23. in pr. uq; ad §. hac sancimus. V. Vese. in π. ff. de
Appellat. n. 9. in m. Rosbach. in pract. civil. tit. 73. n. 24. Quod currit à
tempore latæ sententiæ. si litigationes sunt præsentis. d. Novel. 23.
Autb. bodie C. de Appell. & Gl. in verb. à die. in Clem. sicut. de Appel
lat. Fachinaus. lib. 1. contr. c. 80. Si vero sunt absentes. currit à
tempore scientiæ. Bart. in d. Autb. bodie. C. de Appellat. text. in l. 1. §.
fin. ff. quando appell. sit. c. concertationi. de Appellat. in 6. Mynsing. cent.
2. obs. 2. Fachin. d. lib. 1. contr. c. 80. Rosbach d. tit. 73. n. 24. Et neq; sta
tuto appellatio neq; consuetudine tolli potest. c. venientes. extra.
de Jurejur. Myns. cent. 1. obs. 14. Covarr. in pract. quest. c. 4. Borch. in
tr. de Juram. c. ult. n. 6. Setser. d. lib. 4. c. 8. n. 3. ubi multos allegat. Liti
gatores tamen appellationi renunciare possunt. l. fin. §. fin. C. de
Temp. appell. l. 1. §. si quis ff. à quib. appell. non lic. Rosbach. in Pract. ci
vil. tit. 73. n. 11. in m. Setser. d. lib. 4. c. 8. n. 4. (c) l. generaliter. §. siue autem
C. de Reb. cred. Duar. in prior comm. de jurejur. cap. 27. Coras in l. ad
monendi 31. p. 1. n. 45. & seqq. Beust. lib. n. 124. & seqq. Reusn. lib. 3. decis.
1. Donell. 24. comm. c. 17. in pr. Fachinaus lib. 1. contr. c. 23. Anton. Fab.
19. Error. Prag. 5. Nec enim is tantum. qui detulit à jurejurando
præstito. & sententiâ judicis secutâ appellare prohibetur. d. l. ge
neraliter. 12. §. 3. C. de reb. cred. Hilig in Donell. 24. comm. d. c. 17. lit. X.
verum etiam is. qui relatum Juramentum recusavit. à sententiâ
judicis absolutoriâ. quâ alteram partem absolvit. appellare nō
potest. d. l. generaliter. §. sed juramento. C. de reb. cred. Hinc rectè di
cimus.

cimus cum I. C. Paulo in l. 2. ff. de Jurejur. Jusjurandum majorem auctoritatem habere quam rem judicatam.

THESES XVIII.

Ultimo, non tamen inconvenienti loco, quaestio tractari potest: Anne defertens aut referēs, utpote victi, Juranti, tanquam Victori, secundum vulgatam Regulam (*) in Expensis condemnari debeat? Accurs. (b) affirmat, seu Negativa (c) nobis placet.

(a) quæ voluit, ut Victus Victori in expensas litis condemnetur. *Lexi quem remord.* 79. ff. de Judic. l. properandum. 31. §. si vero aut. C. de Ed. Rubr. & l. 4. C. de Fruet. & lit. expens. Donell. 24. comm. 1. 25. circ. f. & lib. 27. c. 2. ubi Holl. g. lit. E. Gail. lib. 1. obs. 1. 2. in pr. Ferrar. in form. libell. ad real. §. ut expensis in pr. Lanfr. in prax. c. 11. de expens. n. 2. Hostach. in pract. circ. c. 28. in pr. In quibusdam tamen casibus hæc Regula limitatur, v. g. quando mutua fuit collitigantium victoria, quæ expensarum compensationi locum facit. arg. lib. 1. §. pen. ff. de eo per quæ fact. l. si duo. 36. ff. de dol. mal. l. doctum. 37. §. si de contr. Expt. viro. 3. ff. solut. matrim. Vel si iustam litigandi causam victus habuisse visus fuerit, quod ex variis causis potest contingere: tunc enim expensarum condemnationi locus non est. *Idem solum.* 71. Etiam ab Bart. & Dd. com. ff. de Legat. 2. Canon in c. si quis de dol. & cont. Menoch. in tr. de arbit. Jud. q. 1. c. 2. cap. 177. Petr. Ferr. in pract. form. libell. in ad. real. de expens. proferri causa. Dol. in l. properandum, §. si autem aliter approposita. Jus. n. 1. C. de judic. Fachin lib. 1. contr. v. c. 41. Rosbach. in pract. tit. d. tit. 71. n. 14. adde Aaron. Fab. in Traet. de Errorib. Decg. Decad. 19. err. 6. Scisler. lib. 4. c. ult. n. 3. (b) in l. generaliter. §. his de personis. v. res. an ab altera C. de Reb. cred. Confirmati suam.

victus est, cum fieri poterit, ut qui juravit, vel pejeraverit, nec eo minus tamen vicerit. *argum. l. 1. C. de reb. credit.* Abundè itaque victori sufficere debet, quod probandi necessitate exoneretur. *l. enim qui. 30. ff. de jurejur.* Notandum tamen est, hanc nostram sententiam tum demum veram esse, quando non aliam vincendi causam habuit qui juravit, quam quod juraverit. Secus enim statuendum est, si sententiam suam aliundè fundatam habuit, & adversarius post varios litium aufractus, ut pœnam temerè litigantium, nempe condemnationem in expensas, evitet, jusjurandum ei detulit, ipseque juravit, ut recte monet Anton. Fab. in *d. tract. de Errorib. Pragm.*

Decad. 19. error. 6. in f. Sesfer. lib. 4. de Juram.

cap. 9. in f.

F I N I S.

